Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: ”Digte. - 1984”, i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 202. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114464863520.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

XII Diverse udkast

107.
[Fragment af et bindebrev.]

Op hjertens lyst och velbehag
op op alt det som glæder,
For eders nafns kjærkomne dag
O kjæreste fremtræder
Dog see Jeg ey formaaer et baand
Saa dyrebart at finde
Som Jeg om eders arm och haand
Med værdighed kand binde
Ey bedre baand Jeg derfor veed
End Gud har gjort at giøre
Det er den reene kjærlighed
Som aldrig skal ophøre
Vil der med eders Sjæl til min
O[ch] min til eders binde.
Hvor paa Jeg drikker klarer Vin
Til eders æres minde.

108.
[Til kong Frederik III.]
Neptunus kommer [frem och sjunger.]

1.

Som Jeg af arf ælds tid med mine floders væde
Om Dannemark har fæst min værne sted och sede
Och mig Naturen har paa lagt
At Jeg en vold och muur skal være
For Riget, och af gandske magt
Forhindre deres act, som had til dansken bære.

2.

Hvorledis skulde Jeg da frydeløss hendrifve
Saa glad en dag och fest som norden bør at skrifve
Blant de berømte dages rad
Hvis nafn af æren selff opsettes
Med pærle stil paa gylden blad
At den af Tidsens rust ret aldrig kand udslettes.

204

3.

[Det er m]ig kjært at see den skønneste Gudinde
[Saa præctig] ud op af min hvide skum at rinde:
[Men s]tørre gunst Naturen mig
[J dag har] teed i det hun førde
[Til] liuset den saa lykkelig
Som Jeg med alt hvis ieg formaaer tilhørde.

4.

Thi vær velkommen hid du Kongers Soel och øye
Hvis Majestæt Jeg mig med ære for vil bøye
Velkommen vær saa mangefold
Ja vær velkommen fleere sinde
End Jeg har fisk udi min vold
Och i mit vaade skjød sig draaber vand befinde.

5.

J fremmed skikkelse Jeg mig ey loed fortryde
Laomedon min fljd och tiennist at tilbyde
Jeg hannem hjalp foruden svig
Den Stad och Fæstning op at rette
Som skulde sig i tj aars krjg
Imod al Grækenland til strids och vern opsette.

6.

Men dig med større fljd Jeg tiene vil och dyrke
Vil idelig din arf och herredom bestyrke
Saa sterk af Kaabber och [granit]
Ey muur och taarn var noge[n sinde]
du mine Bølgers trygge r[idt]
Om dig och dine Jo skalt sterkere t[ilfinde.]

7.

Vel mangen gylden ring Venedig mig forærer
Och for min gunst vel høyt och saare sig besværer
Men ædle konning du mit Sind
Saa fast til dig belænket hafver
Och mig langt meere taget ind
End de som allermeest mig offre skenk och gafver.

8.

Ja stoere Nordens Helt hvo vilde dig ey tjene
Hvo vilde dig ey vel och uforfalsket meene
205 Den gandske verden elsker dig
En hver din naades gafn vil ramme
Vel vorde dig ævindelig
Vel dig, er alles ønsk, vel dig och al din stamme.

Triton kommer frem och sjunger.

[1.]

[ ] ser glædsens tægn
[ ] Cimbers Strømme
[ ] Dannemarkes Egn
[ævi]ndelig om svømmer
Op op och fafner den
Som er med pract och ære
Tilsat af Himmelen
For eder Spjr at bære.

[2.]

109.
Bindebref [til Ulrik Frederik Gyldenløve(?)]

En knude sammen knyt af guld och ædle steene

Jeg ikke dyrebar och værdig nok kan meene
til at om gifve den som er aleeneste
Paa denne verdsens Jord min allerkjæreste
Af hjertens ynsk och bøn det baand skal derfor være
Med hvilket Jeg hans Fest och nafvens dag vilære
Jeg hannem al den fryd och velstand ynske vil
Som Jeg af Himmelen mig selv kand ynske til.

110.
[Fragment.]

Min anden Jeg, min ædle Møe
Mit hjertis tvingerinde,
Som Jeg paa denne Jordens Øe
Ey lige til kand finde,
Huorledis skal Jeg mig begaa
Huad raad er best at finde
Jeg slet af Elskow smelte maa
Til dig o min Gudinde
206 Thi naar ieg ret paa gifver act
Och sindelig begrunder
Den Engel skønne glands och pract
Som dig naturen under
Ey andet da Jeg sige kand
Ey andet kand Jeg meene
End, det er en lyksalig mand
Dig idelig maa tjene
Jeg tænker at naturen dig
Forgiefs saa skøn ey gjorde.

111.
[Fragment af en drikkevise.]

[1.]

Frisk op lad skaal och glass omgaa
hvo vil ey gjøre ret
Vor friske vert os minder paa
Hand seer saa gjerne det
Hvo vilde gjøre Morten vred
Och tørstig gaa sin kaas
Ney, saa, ret saa vil slukkis need

Den feede Mortens gaas.

[2.]

Hvad er en daler eller fem
Som der kand gange paa
Naar vj blant gode venner dem
J lyst fortære maa
En begit haand os meere tit
J løn kand stjele fra
Slet intet har mand saa for sit
Forgjefvis spart er da.

112.
[Fragment om en tyv.]

En diefvelblandet tyf mit kammers høyd har maalit
Och med sin begit haand al min formue staalet
Gid Mester fix saa sant hans hals tilsnøre maa
At hand paa intet kand til dingel dangel gaa.
Saa got ey noget var hand torde det Jo snappe
Saa Jeg
Os med forkeering skak och kort

113.
[2 fragmenter til Ejler Holck, 1671.]

A.

Hvad holder det dog hart, før nogen sig opsvinger
Til ærens høye top ved egne dyders vinger
207 Naar Lykken føyer sig och self den mand opleder
Som hun fremdrage vil, det ey forundring heder
At nogen høyes op.

B.

Vel er det vanskeligt, før sig en Mand opsvinger
Til ærens høye top, med egne Dyders vinger
Men den Høy ædle Holk har det dog sat i verk
Och lykkelig opnaaed sit maal och øyemerk.
Hand for sin dapperhed och høye troskabs ære
Af Daner Kongen bleef ophøyet til Friherre
Fik Danebroges tegn och Ridder titels pract
Och rundelig med goeds och eye bleef aflagt
For Liden Croneborg for hannem var at gjemme

114.
[Fragment af Danske Mercurius, 1671.]

Hvor langsom Natten gaar, mand sig igjen dog fryder
Naar morgen Stjernen med sin klare skin frembryder
Och er et visse bud och u feylbarligt tegn
At dagen kommer snart til *Horizon*tens Egn
For vores Cimber Egn ey kunde nogen sinde
til lykke fred och lyst et bedre tegn oprinde
End at vor konge nu [med Glæde rettelig
Kand til en Arve-Prins nu Fader kalde sig.]

115.
[Til Ejler Holck, fragment, 1671.]

Høy ædle Cimber Helt hvis Høye værd och ære
Den sande Fama veed al Norden om at bære
Med aller største pris, och sig forplicter til
hun eders helte nafn til pral opsette vil
Blant deres ædle tal hvis lof och efter minde
Trods tidsens graadighed har ævigheden inde
Och ret saa dapperlig har alt det ofverstrjd
Som kunde trues med af self den bleege Njd
208 O kunde Jeg mig den forstand och pen tilbytte
Som nu fornøden var, En herlig velkoms Stytte
Jeg eder reyste strax, och ikke før afloed
End den høyt op i Sky som Solens stytte stoed
Men ach det er forgjefs at Jeg som er saa ringe
vil tænke slig en sag och verk i verk at bringe

Som kand vel giøre self den beste Mester træt
Ney min ulærde pen for stumpet er och slett
Hvo kand, om skønt hand al sin æfne der til føyer
Med stjl ophøye den som Kongen self ophøyer
Och fremmer dagligen til høyre nafn och stand
End hans æedstadighed fast self begjære kand
Det kongen ey var nok, hand eder bad at føre
De Folk och aarlogs Mænd som Dronningen tilhøre
For hand til saadan verk blant al sin Adels Stand
Ey noge[n] saa beqvem och frisk som eder fand.
Hand derforuden och fik eder hen at gjemme
Sit Riges beste Slot och dermed loed fornemme
Hvor trygelig och fast hans Naade sloeg sin ljd
Till eders trofasthed och aldrig sparte fljd
Det ikke der ved bleef: J med process och ære
Fik Danebroges tegn och Ridder nafn at bære
Bleef til Friherre Stand ophøyet och bekom
Af Kongen jorde goeds til arf och eyedom
Nu stoed tilbage kun

116.
[Til en dame, fragment, o. 1671.]

Om *Phoebus* af sin milde gunst
Mig vilde nu betjene
Og mig med ald sin dicte kunst
Och lærdoms aand forlæne
Hvad vilde Jeg da frydelig
Tillafve mund och tunge
Och ædle Nymphe krone dig
Høytidelig besjunge.
Men ney min røst [och] stemme dog
Forlaaren fik at gifve
Min pen och stjl ey nær forsloeg
Til det i verk at drifve
De stralers glands fra dig udgaae
Den pract du med omgifves
Langt meere kand forundres paa
End værdelig beskrifves.

209

117.
[Til Ulrik Frederik Gyldenløve. 1671.]

Ja store Cimber Helt Høybaarne Gyldenløwe

Hvis største glædskab er velgjerninger at øfve
Hvis Høye hjertes maal och tankers øyemerk
Er idel Himmel Dyd och mildheds ædle verk.

118.
[Fragment (af et bindebrev?)]

Ved hver af de bogstafvers tal
Mand eders nafn medtegner
Jeg eders dyd ophøye skal
Som det sig bør och egner
Skønt Jeg ey self med legomet
Kand nær hos eder være:
Saa skal dog dette bref om det
Mit hjertes budskab bære
Saa tit J der for denne ring
For eders øyne stiller
Da tænker at ey nogen ting
Vor Kjærlighed adskiller
Thi saa som den af form er trind
Och ingen steds har ende
Saa skal och voris reene Sind
J kyskhed altid brænde.